

GORE SRCA

VJERSKI TJEDNIK

GOD. V.

ZAGREB, 7. KVIBNJA 1950.

BROJ 13

Uz ovaj uskršnji odbrivih više se umire, smet više ne vjeda nad Nijmes.
Aleluja (Rim. 6, 9)

UČITELJ I TJEŠITELJ

Ako smo u nevolji ili bolesti, tako nam je drago i utješno, kad nas netko takreno požali, reče nam utješnu riječ i s nama sučuvstvuje. Takove osobe smatramo svojim prijateljima, dapače katkada i najvećim dobročiniteljima. Toliko nam to donosi olakšanja u našim težakim danima. I što se tih bolje znače utviti u naše teškoće, toliko nam više donosi utješne pomoći. A ako je duboko ganut našom nevoljom, onda i stvarno poduzima sve, da nam je olakša. Onda je na neki način smatra svojom nevoljom. I ništa mu nije teško žrtvovati, da je ukloni i da nas iztjevi.

Takav je bio u svršenom anislu naš Spasitelj. Evanđelje nam Ga opisuje, kako se kod svake nevolje upravo ražalio. Ražalio se, kad je vidio silni svijet, jer bijahu izmučeni i oboreni, a među njima je bilo mnogo bolesnika, pa je tiješio svaku bolest i svaku slabost (Mt 9, 36). Njemu je žao naroda, jer več tri dana boravak kod Njega i nezanj što jesti, a ne će da ih gladne otpuši, da ne kionu na putu (Mt. 15, 32). — On izlazi iz Jerihona i silan svijet pođe za njim. A dva slijepca sjede kraj puta i povikahu, da im se smiluje. A narod ih kora, da ih usliša. Isus se ne da umesti. Stade i smilovavši im se dotaće se njihovih očiju. I odmah pogledaše i pođoše za Njim (Mt 20, 29—34). — I gubavac dođe k Njemu, i moljaše Ga na koljenima, da ga očisti. I smilovavši mu se pruži svoju ruku i dotaknuvši ga se reče mu: «Hoću, očisti se! I otide guba s njega i očisti se» (Mt 21, 41—42). — I kad se približi k vratima gradskoga grada Naimea, gdje, iznosili su mrtvaca, jedinca sina matere njegove, koja je bila udovica. I mnogo naroda iz grada išlo je s njom. I kad je vidje Gospodin, sažali mu se i reče joj: Ne plači. I pristupi i dotaknu se mrtvačkoga lijesa, a nosioci stadoše. I reče: Mladiču, tebi govorim: ustani! I sjede mrtvac, i stade govoriti. I dade ga materi njegovo. (Lk 7, 11—15). — Nad žaluću sestara Marthe i Marije zbog smrti njihova brata Lazara bio je Isus duboko potresen i proplakao je, a zatim ga uskrisio (Jv 11, 34—44).

Spasitelj je imao srce puno samitosti nad trpljenjem i nevoljama bolesnika. I to stoga, jer se nitko nije mogao tako utviti u njihovo stanje niti je mogao tako suosjećati s njima, kao On. Njegove riječi: «Žao mi je», podaju potpunu sliku Njegove žalesti. Bjeđa i trpljenje zgorsili su Njegovu dušu. Susnavili su dah. Probidjelo je Njegovo lice. On zaboravljiva sve oko sebe i misli samo na nesrećnike. I odmah diže ruku, da zapovijeda bolest.

Sv. Matej evanđelista pripovijeda onu zgodu, gdje je Isus svojom riječju izgnao rle duhove i izlječio sve bolesnike. I sad dodaje, da se na Njemu ispunilo, što je za Njega kazao već prorok Izaija: «On ure naše slabosti i ponese naše bolesti» (Mt 8, 17). To znači, da nas je ozdravio od naših duhovnih bolesti i da je dao svojim trpljenjem zadovoljštinu za naše grijeha. Jer kod Isusa ne može biti ni govora o kakovim vlastitim bolestima. Njegovo je tijelo bilo sazdano u kritu prečiste Djevice od Duha Svetoga kao potpuno savršen organizam. A on nije mogao imati nikakove bolesti niti od toga, što bi bio neoprezan ili lakouman u svom tjelesnom životu.

Ali On je imao sve druge muke, trpljenja i potrebe ljudske naravi osim grijeha. Trpio je glad i žeđu. Udarala ga studen i vrućina. Bio je umoran i izmučen od dugog putovanja po izraznim cestama i kamenitim palestinskim putevima i poradi mnogoga naučavanja. Tako je osjećao na vlastitom tijelu ono, što tereti bolesnika.

K tjelesnim mukama pridružile su se i duševne, koje Mu je zadao židovski narod svojim prezirima, nezahvalnošću, uvredama, mržnjom i prognoima. Zato je Spasitelj bio «čovjek bolie. On je nosio jedan teški križ, mnogo teži nego li su križevi ljudski svi zajedno. On je imao «sazaljenje s našim slabostima, ka-

ko kaže apostol uaroda sv. Pavla, jer je sa svemu lukaoan kao i mi, osim grijeha» (2d. 4, 15).

Zato je Spasitelj izvršno znao kao Bog i čovjek tješiti bolesne i unosti svijetlo i rasvijetliti tamu trepećeg svijeta. On je znao razjasniti i protumačiti trpljenje. Govorio je: «Vi ste žalosni, ali blaženi žalosni, jer će se oni utješiti» (L. 24, 17; Mt 5, 5). Trpljenje dakle i bolest nijesu neprijatelji čovječanstva, nisu prokletstvo Božje, nego su «blazinstvo». I nesreća krije u svome kritu sreću. Bolesti su posljedica istočoga grijeha, ali nisu uvijek kazna za osobni grijeh. Svaka kazna je kušnija, ali svaka kušnija nije kazna.

To ne smije čovjek zaboraviti, da se vjera i pravednost ne nagraduju ni ne krune na zemlji. Krepot mora biti nesobitna ljubav. Foundation u Boga mora se sačuvati i u ponižavanju. Srdanost i hrabrost treba pokazati u borbi s protivitnima i potlačivanjima. Mnoga je bolest plod grešne lakoumnosti i opatnje. Ona je tada kazna i uzgojna liha u rukama Božjim. Ali i onda još postoji prilika za miloarde Božje. I tada se ona povee razlikuje od kazne na drugom svijetu. Od muka u paklu, koje su zapaljene srdžbom Božjom. Ustaloim nama nije nikad dopušteno suditi o tom, što bolest znači.

Tako Učitelj tješi bolesne, i nevoljne, jer Njemu je žao naroda.

Bježi od časti i slave

Kašto svi ljudski osjećaji i požude po sebi nisu zli, tako po sebi nije zla težnja za čašću i slavom. Ako mi kod težnje za čašću imamo stvarnog razloga, da za njom težimo, te ako je ta težnja opravdana na veću slavu Božju i na korist bližnjega, onda je plemenita i dobra. Slično vrijedi i za slavu. Ako u našim djelima ima takovih, koja utvito zaslužuju slavu, te ako je tražimo u njihovom interesu, to je slava Božju i korist bližnjega, tada je ta težnja dobra i plemenita. No našalost u težnju za čašću i slavom uvuku se redovito takove neurednosti, da ona postaje manom, i čovjeku je na stranu i na protost.

Neuredna težnja za čašću prouzrokuje ofnma, koji se žele posvetiti duhovnom životu, tako žestokih borba, da sveti Oč kažu, da se sve mane dađu pobijediti, no da ova redovito nas pobjeđuje. Sv. Ambrozije kaže: «Častohlepije je pogibeljno zato, što na fini i lukavij način namn da sjednemo na svešta njostu i pjetvralno se dostojanstva, pa stoga žedo, gurne u dubok gub i one, koji svaku manu odpravljati, i ne daju se zamaniti ni nečistotom, niti ih može zavesti pohlepa za bogatstvom».

Sv. Ivan Hrisostom kaže: «Silna želja za slavom zasjepuje jasno pogled duha. Lagano je svahome, što samo hoće, prezeći novac i linetaci. Ali prezeći čas, koji nam se vodi sa soju otkana».

znati upustiti se u oštru borbu i imati visoki stepen mudrosti. To je stvar anđeoski ljudi, čije su vjinske tole došle avoda neboskoga. Sv. Ciprijan kaže o svećenikima, koji su više od drugih obavezani da provode savršeni život: «I u njihovim gradinama častohlepije. Ono tamo počiva mirno u hladnoj sjeni, sakriveno duboko na dnu arca». No njeđan od svetih Otaca nije tako zorno opisao pogibelj častohlepije, kao što je to sv. Bernard. On veli: «Častohlepije je pogibeljno zlo, tajno otrov, sakrivena kuga, lukavij prevarant, rđa za krepot, moljac za svetost. Ono za sljepiluje arca, pomoćna sredstva pretvara u bolest, a iz ljeka stvara zarazu».

Nije čudo, da su sveci, koji su sjali u herojskim krepotima, imali strah pred dostojanstvima i visokim mjestima, da ne postanu plijen te pogibeljne opatnje. Kada je sveti Gregor primio vijest, da je isabran za poglavara crkve, sakrio se u neku tamnu špilju. Plamen stoji pokazuje je mjesto, gdje se sakrio. Tako je bio na svoj užas otkriven i podignut na papinski prijesto.

Sv. Ivan Hrisostom poručao se nastrag u pustinju, da izbjege duhovnim častima. No po Božjoj objavi bude u svom skrovitaju pronađen, poveren se svećenika i kasnije pristupio, da se upane na nadbiskupsku stolicu carigradsku. Kod sv. Jeronima vidimo dij-

LEGENDA O SVIBANJSKOJ KRALJICI

Prekrasnim nebeskim vrtom Actao je On, druga Božanska Ooba, čija Krist. Razmatrao je o prekrasnom djetu Ocvah ruku, o prvodi. Svojim je Božanskim očima, moćno divan pliat protio, što je pokrivalo zemlju.

Svak se svijetle poput dragulja istkao pod bluztrnim smetnim svijetlom. Osluškivao je pjesnu pica i osječio je miris rascolvoga cvjetca...

Da! Gospodin se divio raskošnoj ljepoti protječni Sam Boži Sin je bio zanesen.

Dugo je gledao...

Najednom se okrenuo, jer je znao, da je netko u Njegovoj blizini. Pred Njim je stajala Njegova Majka... Gledali Ga je Svojim svetim, majčinskim očima. Na Njezinim je usnama čitao anđeoski...

«Majko, kako je rasvijetlilo divno profjetelo» — uskliknulo je Krist.

Ona je apustila oči prema zemlji, a u duši se divila ljepoti... Opet se začuo Njegov glas: «Majko!»

— Njihovi su se pogledi sastali... A onda je On pogledao na zemlju, a divno cvijeće istrao polje...

Najljepše se cvijeće odlikuje sa zemlje, savrše se u vjence i držalo se prema nebu...

S šaputanjem je rukama Božanski Sin dočekao prekrasni vijenac. Bez riječi On je položio Majku na čelo, Kor je anđela veličanstveno zapjevao:

«Marijo, svibnja Kraljice!»

S anđeoskim zvukovima su se pomiješali i zvuci iz zemne doline, koja je ljubavlju i zanosna slavila Božnjaku Majku-Kraljicu svibnja.

mu odvratnost od časti i dostojanstva, koje nije nikada bilo da prima, nego je cijeli život ostao jednostavno svedeno. Za svetog Mrlstiva pripovijeda sv. Bernard, da su mu prvaki zagrejtiti ispućenjem, ako ne potvrdi bliskopu čast, za koju je bio izabran.

Tako je kod svetaca postojao veći strah od časti, nego od zapaženja. Znao su, kako je teško pamtiti lukavost i oklevanje, a da ne postanu častohlepi, i nisu gledali u častima drugu, nego pogibeljne zamke, koje su ih bile hodo sakrenuti s puta savršenstva.

Ako su sveci u svijetlu istalo ovako mislili i radili, što da kažemo o mnogim kršćanima, koji trče za visokim častima, i koji nalaze svoj nasladi u tom, kad ih netko obasipuje čašću i hvalest? Kako se taj dah častohlepije stalo a duhovno kršćanstvo savršanstva, za kojim kršćanin tebe?

JUBILEJ ZNAMENITE OPATJE — Ove godine stavl poznata francuska opatja Saint Cloud avaju 1800-godnjicu. Ono opatja je predstavljala sređišto srednjovjekovne znanosti u Francuskoj.

KO PAJ ČESTO, ikonici budućnosti redoviti, obratio se na katoličku vjedu i nedavno je kazao u jednoj kungaksoj crkvi.

ON NIJE OVDE

U NEKIM MESTIMA

Na njima pronađeno: PAVLA GO...
 ...
 ...

SV. apostol Jakob u poslanici (I, 17-23) kaže da sv. Otac imamo do...
 ...
 ...

U sv. Eвангелju Isus navodi je Apo...
 ...
 ...

Postula: Isus sprema Apostole na svo...
 ...
 ...

...
 ...

...
 ...

...
 ...

...
 ...

...
 ...

...
 ...

...
 ...

...
 ...

...
 ...

...
 ...

...
 ...

...
 ...

...
 ...

...
 ...

...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...

...
 ...

...
 ...

...
 ...

...
 ...

...
 ...

...
 ...

...
 ...

...
 ...

...
 ...

...
 ...

...
 ...

...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

Propovijednici stolne crkve u Zagrebu

Propovijednici stolne crkve u Zagrebu...
 ...
 ...

St. Grgur Nazijanski

St. Grgur Nazijanski...
 ...
 ...

St. Grgur Nazijanski

St. Grgur Nazijanski...
 ...
 ...

Naša postojbina

Sunce predstavlja jednu zvijezdu, nama najbližu u astronomskom prostoru i sve one brojne zvijezde, koje tako blago svijetle u vedroj noći u prirodi, nisu drugo nego sunca, mnoga dapače daleko veća i silnija po žaru od našega Sunca. Ona su toliko od nas udaljena, da nam se preklinaju kao mala sjajna svjetilja, koja kao da nas svojim zrakama podržavaju iz dubina prostora.

Sunce je izvor sve energije i po svome svijetlu i toplini održava život svega života na Zemlji. Ona je ogromna ušajana kugla, čiji promjer iznosi 1,391.000 km. Od jedne kugle Sunca mogli bi se načiniti 1.300.000 kugala veličine kao naša Zemlja.

Iz Sunčeve kugle širi se svjetlo i toplina, brzinom od 300.000 km u sekundi, u svim pravcima po svemiru, a na našu Zemlju pada samo jedan njen dijelčić: kada bi na sve strane našeg Sunca slazalo 2.700.000.000 planeta kao što je naša Zemlja, svaki bi taj planet mogao primiti toliko svjetla i topline, koliko ga Sunce poklanja Zemlji.

Naša je postojbina na Zemlji udaljena od Sunca 150 milijuna km. Ta se daljina u astronomiji zove i nebeski metar. Da svjetlost iz radio val prevozi tu daljinu treba 8 minuta i 18 sekunda. Brzi vlak, koji bi neprekidno vozio prema od 100 km na sat, trebao bi za tu putovanje punih 170 godina.

Zemlja je kugla s promjerom od 12.656 km, odnosno s polupromjerom (pravac od površine do središta Zemlje) od 6.378 km. Na polovima je Zemlja nešto malo sploštena, ali to iznosi samo 1/297-mi dio njezina označenog ekvatorskog promjera, pa se praktički može uzeti, da je ona pravokutna kugla — kao što je prikazuje globus.

Zemlja je u prirodi po svojoj površini naborena: bregovi i doline, pa velike i duboke jame, ispunjene vodom oceana i mora su to bore. Najveće gorce uspinje se nad površinu mora oko 8.500 m, a najdublje dno spušta se pod površinu mora oko 10.000 m. Pa kako su pline sve te bore opram veličine zemaljske kugle! Na globus u promjeru od 12 cm bilo bi najviši vrhunac na Zemlji Mount Everest predstavljen zrcem praska manjeg od 1/10 mm. Čitavo čovječanstvo moglo bi se nagomati u nevidljivoj kuglici od 1/100 kubnog milimetra kao kresati praš. I taj bi makroskopski prask mogao biti pravi po svim konbinacijama našeg globusa da predstavlja šuvice čovječanstva.

Naša Zemlja lebdi slobodno u prostoru i okreće se oko svoje ose od zapada na istok, jednom u 24 sata. Ta vrtnja prouzrokuje prividno okretanje nebeske kugle — svih nebeskih tijela (od istoka na zapad) za isto vrijeme. I Sunce se prividno giba oko Zemlje za 24 sata, kao i druga tijela nebeske kugle, te nas obasjava, kad je nad obzorom, a ostavlja u sjeni noći, kad kruži pod obzorom. To je zemaljski dan.

Zemlja se istodobno giba po svojoj osi oko Sunca s brzinom od 30 km u sekundi. To kretanje traje godinu dana i prouzrokuje prividno pomicanje Sunca po kružni ektipike na nebeskom svodu — od zapada na istok. Prema ravni staze (ektipike) nagutna je osovina dnevnog okretanja Zemlje za 23°45'. U tom položaju ista Zemlja cijelu godinu, znači uvijek osovine gleda uvijek u istu neizmjerenu daleku točku i to prouzrokuje godišnja doba na Zemlji: proljeće, ljeto, jesen i zima. To je zemaljska godina.

Zemlju obavlja zračni sloj (atmosfera), koji u prizemnim slojevima sadrži 78% plina dušika, 21% kisika, te nešto argona, ugljične kiseline i drugih plinova. U višim slojevima atmosfere ima sve manje kisika, a više vodika. Mjerenjima visine polarne svjetlosti, kao najviše vidljive pojave u atmosferi, dokazano je da atmosfera ima i na 750 km. I na Zemlji ima oko 5/7 oceana i mora, a oko 2/7 kopna. Sunce svojom toplinom godišnje digne oko 660 milijuna tona vode iz oceana i mora u obliku vodene pare, te raznosi ovu paru nad sve krajeve, gdje se onda zgušne u oblake, te u obliku kise anjega i tuče pada na Zemlju i teče potocima i rijekama ponovno u mora i oceane, pokla-

Iz katoličkog svijeta

NADLEŽNA LJUBIČIČKA KOMISIJA ustanovila je, da je tijekom 1947. i 1948. u Lurdu bilo jedanaest omdravljenja, koja se na naravan način nikako ne mogu protumačiti.

U **PREDKABIMA MADRIDA** bilo je 1939. sedam župa. U novije vrijeme učalo je mnogo za organiziranje dušobrižničkog rđda u tim dijelovima Irdeske. Broj župa samo sad iznosi trideset.

NADBIŠKOP BOSTONA izdao je naredbu, prema kojoj se crkveno vjebanje u njegovoj nadbiskupiji smije obavljati samo u crkvi, a ne u sakraliji ili u kapini dvoranama ili po stanovima vjernika. Raslog je taj što bi laičke svjetla u oblika vjernika izgubila svoj sakramentalni značaj, te izgledala samo još kao neki građanski ogovor.

KATOLIČKA AKCIJA U AUSTRIJI tražila je na velikoj manifestaciji, da se uredi pitanje plaća i prihoda na pravednij način, nego što je to sada slučaj, gdje su osobito svjetlani radnici stavljeni u nerodni položaj. Jednako traži širokogudni raspored za gradnju novih stavova.

IZ **JOHANNESBURGA U JUŽNOJ AFRICI** stigla su malim autom u Rim dva neobična hodočasnika. Po narodnosti su Nijemci, a po zanimanju je jedan posjednik kina, a drugi ljekarnik. Krenuli su 24. studenog, 1948., a po različitim izjavama državama prečakivali su u mnogim mjestima filmove vlastitim aparatom koji su nosili za sobom, pa su si na taj način nadraživali sredstva za život. Lađom su se iz sjeverne Afrike prebacili u Italiju, a u Rim su stigli sredinom travnja.

PORTUGALSKI MINISTAR RADA izjavio je, da će u Fatimi biti uređena posebna kuća s posebnom emisionom stanicom za novinare. Ta će kuća odgovarati svim modernim zahtjevima za širnje istinitih vijesti.

NOVO KATOLIČKO SVEUČILIŠTE odobreno je u Japanu od ministara prosvjete. Radl se o ženakom katoličkom zavodu, koji je osnovan 1934. od Kberi Presv. Sreca. Sad je podignut u rang sveučilišta.

40.000 HODOČASNIKA primio je Sv. Otac Pjotr XII. u audijenciji u bazilici Sv. Petra 15. travnja. Hodočasnici su bili uglavnom iz Italije, Belgije, Engleske i Španjolske. Sv. Otac govorio je, kao obično u velikim audijencijama, u šest svjetskih jezika. Prisutno je bilo 10 bakupa, koji su došli u Rim kao vođe hodočasnika. — Na Bijelu nedjelju primio je Sv. Otac, također u bazilici Sv. Petra, 35.000 hodočasnika, koji su skoro isključivo iz različitih krajeva Italije došli u Rim.

SREDNJOŠKOLSKI PROFESORI ITALIJE naručili su umjetnički izradenu katedru, koju će koncem Svete Godine pokloniti Sv. Ocu u znak priznanja njegova vrhovnog učiteljsva.

MARIANO CORDOVANI, poznat latijanski teolog i visoki savjetnik za teologiju pri Svetoj Stolici, umro je u Rimu 8. travnja. Cordovani je poznat po svojim djelima sa područja tumačenja nauke sv. Tome.

najvažni ugut tvorcama električne struje i mlinovima energiju vodopada. Čjelina prirode: zvijezde, Sunce sa svojom svjetlošću i toplinom, Zemlja sa svojim na odvedenoj daljini okretom oko svoje i ujedno obilazi oko Sunca, zatim atmosfera, more, kopno, bregovi i doline a potočna i rijekama, pa biljke, životinje i čovjek, te svi zakoni, koji vladaju u njima i među njima — sačinjavaju savršeni i zvrhoviti ustav, pozevanu cjelinu, kao veći i manji kotači i poluge savršeni stroj, jedan savršeni stav. Izumiteljima najznamenitijih i najsavjetnijih strojeva moramo priznati da su u većem, genij. Priroda sa nebeskim tijelovima i žvjm bičima neuporedivo je zamršenija i savršenija od bilo kakvog stroja. Dakle njihov izumitelj i tvorac mora da bude neizmjereno razumno biće. To beskrajno mudro, moćno i vjebno biće zovemo svetim imenom Bog.

PAPINIŠKI UKREŠENI PONTIFIKAL — Obzorom na neobično veliki broj hodočasnika, koji su došli obaviti svoju jubilarnu pobožnost u Rim za Većiki Tjedan, Sv. Otac je na blagdan Učrva služio svečani pontifikal u bazilici sv. Petra. Bazilika, inače najveća crkva na svijetu, bila je preplavljena da primi ogroman broj vjernika iz svih krajeva svijeta, paak je i ogromni žrv pred bazilikom bio prepun pobožnih vjernika. Sv. Otac je uputio u trumfu prenesen na otač je gestulario kroz baziliku, a poslije zavriene sv. Mise uspeo se na baškon bazilike, gdje Ga je opet čekalo neopisivo oduševljenje vjernika, koji su se nalazili na tgu. Pošto je podijelio svoj blagodar "Gradu i Svjetlosti, Sv. Otac se je povukao u svoje sobe.

PET KATOLIČKIH LJEBIČIČKA INSTITUTA uključeno je u Sjedinjenim Državama među 48 instituta za borbu protiv raka.

KATOLIČKI RODITELJI U AUSTRIJI tražili su u velikoj većini od 99%, da se vjeronauk predaje u školama.

MEĐUNARODNI KONGRES CRKVENOG GLAZBE, koji će se održati u Rimu od 25.—30. kolovoza, raspravljat će o sljedećim pitanjima: 1. predložena pitanja, 2. istoslan i bazilijaska muzika, 3. gregorijanska muzika, 4. muzikologija, 5. orgulje i orguljaska muzika i 6. savremena muzika.

KONGRES CRKVENOG PJEVANJA — Od 25. do 30. svibnja održat će se u Rimu međunarodni kongres crkvenog pjevanja. Povodom ovog kongresa bit će predređeni razni koncerti, na kojima će se izvadati najbolja djela iz crkvene glazbe.

HODOČASKE TALI KATOLIČKOG SVEUČILIŠTA — U petak 31. ožujka sv. Otac je u "Aula della Benedizione" odlučio sv. Misu hodočasnika talijanskog katoličkog sveučilišta Prešovoga Sreca iz Milana. Hodočasnici su prizivali svi profesori ovoga sveučilišta, veliki broj laureate iz 800 studenata i 400 studentinja. Sv. Misu su prisustvovali i hodočasnici iz Sjedinjenih Američkih Država te Filipina.

HENRY BOBDEAUX (Zari Bordo), francuski katolički književnik i član francuske akademije, izdao je ove godine knjigu "Bismake silice, u kojoj je iznio svoje utiske iz svih posljednjih pet posljednjih papa t. j. Pjtu X, XI i XII. Osim ovih svojih impresija iznio je mnoge zanimljive refleksije (misti) o odoama Svete Stolice i francuskih katolika u posljednjih 50 godina. (Isp.: "Images Romaines, Plon, 1950.)

Katolički kalendar SVIBANJ 1950. GODINE

- Dani
- 1: Pjtp i Jakob apostol.
 - 2: Atanasio Vj. Boris
 - 3: Naladžo sv. Krša
 - 4: Florijan (Cvjičko) Monika
 - 5: Pjtp papa V.
 - 6: Ivan pred latinskim vrst.
 - N: 7: p. Učrva, Stanislav b.
 - P: 8: Ukazanje sv. Mihaela
 - 9: Gregur Nazijanski b.
 - 10: Antioha b. Izidor zetar
 - 11: Franjo Hier. Marnesto b.
 - 12: Đankrić, Abbej
 - 13: Robert Belarini, Srvačjo
 - N: 14: 5. po Učrva, Bonifacjo
 - 15: Ivan Sallje, Sofija
 - 16: Ivan Nep. Ubald
 - 17: Paskal
 - 18: Spasova, Venancij
 - 19: Pol. Celestin papa
 - 20: Bernardin Sjenski
 - N: 21: 6. po Učrva, Feliks (Srećko)
 - 22: Helena, Julije, Emilij
 - 23: Deszlerij. Bazilij (Vlad.)
 - 24: Marija Pom. Kršć. Ivana
 - 25: Gregur VII. p. Urban p.
 - 26: Pjtp Neri j.
 - 27: Beda bp. Ivan papa
 - N: 28: Đuhvi, Anđulin b. Zorka
 - 29: Đuk. pom. Magd. Pn.
 - 30: Ferđinand
 - 31: Anđela dj, Petron. Kvalre

Preporod u duhu

"Obacite svaku nečistotu i ošaljki zlobe, u krstoviti privratite isušenu riječ, koja može spasiti vaše duše." Ovim riječima poziva nas sv. Jakov da svu svoju dušu isušimo i zadnji asilak grijeha i zlobe i počnemo se preporoditi. Kršć. mora biti preporoditi i svjetlost našega života. Njegova nauka potok našeg mišljenja i djelovanja.

Znamo međutim, da je čovjek slab. Skloniji je žu, nego dobru. Najnija istočnim grijehom naša ljudska narav se radije prilagođuje tjelesnom, vremenitom i prolaznom, ali sjedinom, nego duhovnom, vječnom i neprolaznom, ali nevidljivom. Mrižnja nam je čekako prihvatljiva nego ljubav. Oholost više nego skromnost. Neznanstvo. Razbhdnost više nego šalica. Nepravilnost i gramotnost za zemaljskim dobrima više nego aramotiv, pa makar i u duhu. Sobeljublje više nego pozitivna ljubav prema bližnjima. Koliko i koliko puta smo se u ovome svijetu i u svome vlastitome životu.

U ovakvom raspoloženju, molila nam je nekada pata na pamet saznanja. Je li kršćanstvo ima odgovarajućih sredstava, da preobradi čovjeka, da mu pomogne preobditi slo u njemu u svu njega. Dvadeset vjekova posvjetski kršćanstvo daje nam najbolji odgovor na ovo pitanje, na ovu sumnju. Stvorio je svu dušu, koje je kršćanstvo udiglo do vrhunca čovječje; i kršćanstvo savršeno, čvrsto, legio avetava, koje je svjetu dovršilo kršćanstvo uvijek i neprekidno kroz dvadeset vjekova, govore nam jasno o tome, da kršćanstvo posjeduje u sebi sredstva, koja stvaraju človekove svih mogućih kreposti i savršeno. Moralna i duševna vjebna, do koje su se popeli sv. Petar, sv. Augustin, sv. Franjo, sv. Vukaz Aćfinski, sv. Terenzij od Djeteta Isusa, sv. Vinko Pauli, sv. Ignacije i besbroj drugih znanih i neznanih pokazuje i dokazuje, da kršćanstvo posjeduje svrhunavna sredstva milosti.

Kršć. je ustanovilo na svijetu svoje Kraljevstvo, svoju Crkvu, da preko nje preobradi svijet preporodom svakog pojedinca. Ne može namne svijet biti bolji, dok svi mi akupa kao pojedinci ne postanemo bolji. Moramo međutim znati, da je Kršć. preporod čovjeka učinio ovisnim o slobodnoj volji. Kršćanstvo kraljevstvo je vjera slobode. Kršćanstvo se nikome ne može silom nametnuti, jer je ono ljubav, a ljubav se silom ne može iznuditi. Kršćanstvo se može prihvatiti samo slobodnim htijenjem, a provoditi u život samo svojevoino i odabranim napsima. Međutim to nije i ne može biti dosta. Isus je na jednom mjestu rekao: "Bez mene ne možete ništa. Bez Božje milosti i bez Božje pomoći uzdajući bi bili svi nali napor, bespomoćna sa naša nastojanja.

Kršć. nas nije ostavio samo i bespomoćne. U današnjem sv. Evanđelju nam On poručuje: "... kada dođe Tjelište, usvjedočić se svijet o grijehu, o pravdi i o sudu... Kada On dođe, Đuk isušite, upitit će vas u svu istinu. Ako se zaisita hoćemo ostaviti grijeha i priioniti uz pravdu, ostvarit puninu kršćanskoga života u svojoj žudi, onda moramo širom otvoriti vrata svoje duše djelovanju Duha Svetoga.

U tom nastojanju iskreno i toplo molimo molitvu današnje liturgije: "Blaž. koji znaš, da duše Tvojih vjernih biš jedan rođak, dij svojim narodišva po Gospodinu našem Isusu Kršću, da ljube što Ti zapovjedaš, da šete što Ti obćavatiš i da u svjetkim promjenama naša srca priionu uz prave radosti. Amen."

VIII. MEĐUNARODNI MARIJANSKI KONGRES održat će se u Rimu 23. listopada od 1. studenog o. g. a. 23. Na kongresu će se raspravljati pitanja, koja se uću narodišva misle, koju je taj. Gospa imala u Crkvi i u povijesti čovječanstva. Bit će predane studije o slovanima Djevica kroz svih kršćansku i šuvice te o: marica, svećilja i sl. koji svoje u vomi a slovanima Djevica. Svi referati bit će objavjeni u štampi.